

[Tommy Dinesen]

problemer, så synes jeg i hvert fald, det er bemærkelsesværdigt.

Jeg synes også, at det er bemærkelsesværdigt, at man ikke vil være med til at forsøge at gøre loven bedre, selv om man ganske vist har ændret loven én gang. Man kører det hen under, at der er mulighed for misbrug.

Jeg må indrømme, at det skurrer noget i mine øren. Vi har jo haft et samråd om dette emne, som vi fra SF's side havde indkaldt til, og dér blev tanken om misbrug da afvist. Nu må man jo ikke sige, hvad der sker i et samråd, men der var da ikke nogen, der mente, at der var misbrug i forbindelse med det her. Tværtimod havde det aldrig været i politikernes tanker før.

Men det er det altså nu, og dertil må jeg sige, at jeg tror, det er begrænset, hvor mange der vil misbruge en ordning med at komme hjem, hvis man har været om bord i et skib i en måned og kommer hjem og risikerer at få 5 ugers karantæne i arbejdsløshedsunderstøttelse, skal betale en del af rejsen selv og så kommer hjem til 30 pct. arbejdsløshed. Det tror jeg ærlig talt ikke der er ret mange der vil vælge i dette land. Og derfor kan jeg ikke lide, at man bruger udtrykket misbrug.

Hr. Knud Lind var inde på det, der står i bemærkningerne. Altså bemærkningerne var hr. Knud Linds måde at afvise forslaget på, fordi jeg skriver, at man ikke kan tage højde for alt.

Jamen vi kan da ikke i Folketinget tage højde for alt. Det er da derfor, vi laver lovene om hele tiden. Det er da ikke et argument, hr. Knud Lind. Tværtimod synes jeg da, at hver gang man bliver klogere på skatteområdet, eller hvor det nu er, så prøver vi på at gøre det bedre.

I dette tilfælde må jeg nok sige, at en af grundene til, at forslaget er fremsat, er, at jeg nogle gange er i kontakt med søfolk eller kvinder, der er gift med folk, der sejler til søs, har børn, og som ærlig talt er lidt bange, når deres samlever eller mand er på vej til et område, hvor der er fare. Ingen vil vel sige, at for 3 måneder eller 2 måneder siden var der stor fare i Golfen. Jeg tror endda, at faren er større i dag.

Men selvfølgelig ved jeg da godt, at det er svært at sige, hvornår den afgørende fare er. Vi havde fra SF's side lovet at komme med et forslag. Jeg havde håbet, man kunne kæde det sammen med, at når forsikringen på skibe steg så meget i et område, altså risikoområdet, så kunne man sige, at nu måtte det udløse retten

til, at søfolkene kunne tage hjem, og at det ville være en god måde at gøre det på. Men jeg har lyttet til argumenter.

Jeg har også ringet til forsikringsselskaber, og jeg må indrømme, jeg forstår godt, der er noget, der hedder Forsikringstilsynet, for de forskellige forsikringsselskaber siger, man ikke kan stole på de andre, og at forsikringssummerne er alt for høje; så det kunne jeg ikke bruge til noget.

Jeg ville gerne have lavet et forslag, der gik på det her, men når argumenterne ikke er der, så vil jeg ikke bruge det.

Når vi bl.a. bruger ILO's konvention 166, er det, fordi den er opfattet således i søfartskredse, og det er i samtlige med undtagelse af rederkredse, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at det skulle være et argument for at få dette forslag igennem. Det er jo derfor, det er med. Det er det, der er det afgørende her.

Jeg tror, jeg har besvaret det meste af det generelle, der blev sagt, for argumentationen imod var næsten den samme hos alle ordførerne.

Jeg vil godt sige tak til hr. Løvig Simonsen. Jeg vil også godt sige tak til ordførerne for de mange pæne ord om danske søfolk osv. Men jeg vil også sige, at noget, der i hvert fald greb mig på sømændenes generalforsamling for 2-3 år siden, var et indlæg fra en, der havde været med i Golfen, som havde taget krigsrisikotillægget frem for hjemrejsen. Han sagde, at det ville han i hvert fald aldrig gøre mere. Når først han havde været udsat for, at der var nogle på dækket, der var blevet skudt ned og skulle i land i Dubai eller andre steder, så gjorde det i hvert fald, at man ikke ville til den slags områder mere.

Man kan selvfølgelig godt bruge den helt usaglige argumentation, som hr. Skrumtsager Skau brugte, nemlig at man kan lade være med at sejle til søs. Hr. Skrumtsager Skau er her ikke, det er også lige meget, for argumentet var ikke særlig godt. Men den form for argumentation vil jeg heller ikke gå ind i; det kan være lige meget.

Men jeg vil godt bede ministeren om at gentage det, som ministeren sagde i første omgang, og som jeg også opfattede ligesom hr. Knud Lind, nemlig at man godt kan rejse hjem, hvis man føler, at risikoen er for stor for en selv, og at det ikke er regeringen eller andre, der vil